

De syv verste tingene ved å bo på en Kanariøy

Her er et stykke om det verste ved å bo på en *Kanariøy*, for det er så klart noen ulemper. Alt er ikke hipp hurra!

Etter en rask gjennomtenking har jeg kommet frem til at disse punktene er de syv aller verste. De som bor på fastlandet i *Spania* deler sikkert en del av mine synspunkter,

1. Været og klimaet – Det aller verste ved å bo på en Kanariøy

Ved å reise til *Spania*, og spesielt til en *Kanariøy*, vil man fort oppdage det aller verste punktet. For ikke å snakke om hvis man bor fast på en av Kanariøyenes solside. For eksempel på *Tenerife*, *Gran Canaria* eller *Lanzarote*.

Den fordømte sola er oppe omtrent hver eneste dag. En har ikke mulighet til å gruble over hvordan været vil bli i morgen, eller glede seg til at regnet tar slutt!

Det blir derfor svært lite greie på småprat om **været**, som er en av nordmenns yndlings-samtaleemner, og som kan brukes i alle anledninger. I stedet blir vi stående sammen med de vi ikke kjenner så godt i selskaper å lure på hva vi skal snakke om.

Dessuten kan sola føre til at man blir solbrent, noe som er skadelig. En må derfor holde seg i skyggen, smøre seg med solkrem, eller i hvert fall være forsiktig. Forferdelige greier!

Ferier.

Lykken ved å glede seg til en planlagt strandferie i Syden er borte. Hvorfor skal man dra på strandferie? Det er jo bare å gå på stranda. Man bor jo i et ferieparadis med strand og bademuligheter hver dag hele året. Nei, man må heller planlegge turer til mål med usikre værforhold, byferier eller til kalde strøk. Det blir ikke helt det samme, men jeg kan leve med det.

Den eneste løsningen for å få oppleve regn og annen form for drittvær hvis en bor på en solskinnsside er å dra på tur til de

mer værutsatte deler av øya. Hvis man er så uheldig å bo på en av de tre østre øyene, *La Graciosa*, *Lanzarote* eller *Fuerteventura* må man faktisk dra til en mer vestlig øy. Dette fordi at de ikke har høye nok fjellpartier som kan holde på skyer og lage skikkelig regn. Det er da helt forferdelig at man må ut på fly- eller fergetur for å få en klimaendring!

Man får ikke bli blå!

Den gangen vi bodde i Kristiansand sa de innfødte at man skulle bli blå før man ble brun. Dette var en sannhet som gjaldt over hele Norge. Man begynte å sole seg tidlig på våren mens det enda var så kaldt at en lå og hutret av kulde. Her får vi ikke den muligheten. Vi mangler rett å slett muligheten til å bli blå!

Sol og hus.

Sola står å skinner på huset, eller leiligheten din hele tiden. Det blir jo varmt!

- Har du morgensol på terrassen får du ikke lest nyhetene på iPaden til frokost der ute; og smøret smelter i bakken og blir en ufyselig grøt lenge før frokosten er ferdig.
- Har du kveldssol så steiker den inn gjennom terrassedøren så du må blende av for å få sett på TV.
- Har du sol hele dagen blir flisene som varme stekeplater.

Nei det beste er å bo i skyggen!

Du skjønner hvorfor dette punktet er det verste ved å bo på en Kanariøy?

2. Garderoben

På grunn av punkt 1, [klimaet på Kanariøyene](#), får vi ikke brukt de klærne som vi ønsker å bruke. Jeg tenker ikke i første rekke på slagstøvler, regnfrakk og sydvest, men de mer hyggelige gevanter. Pene langbukser, gensere, dresser, langermede skjorter og slips. For ikke å snakke om skikkelig vintertøy som varme støvler, flotte dynejakker og luer og skjerf. Nei her er det stort sett bare shorts, sandaler, en kortermet skjorte ([Hawaiiskjorte](#)) og en lett jakke til kjøligere vinterkvelder, som kan brukes.

Skapet bugner av klær jeg aldri får brukt. Den eneste måten å få brukt noe av det på er, som i punkt 1, dra på tur.

Derfor er dette noe av det verste ved å bo på en Kanariøy.

3. Shopping

Klesbutikkene følger sine kjeders assortiment gjennom årstidene her i sør som i nord. Noe som kan være latterlig i våre øyne. Hva skal vi med vintersko når det er 25 grader?

Dessuten har butikkene alltid åpent. Det er ikke mulig å unnskyldes seg med at nå er butikken stengt så vi må vente til i morgen eller over helga. For en mann er dette svært slitsomt. Jeg har til og med registrert en mengde mennesker på handling på lørdagskvelden! Hvor sykt kan det bli! Det skulle rett å slett være forbudt å få handlet fersk mat, vin, øl og **klær**, eller hva det nå skal være hele tiden, og hele året!

Dette må jo være noe av det verste ved å bo på en Kanariøy!

4. Maten

Tilgangen på de beste ferske kortreiste råvarene fra hav og land hele tiden. Du kan peke på hvilken biff du skal ha malt opp til kjøttdeig. Grønnsaker, frukt og bær i toppklasse. Et utvalg av varer fra alle land. Dette gjør handlingen problematisk. Å ha det slik kontinuerlig er ikke bra. Hvordan tror du vi føler det når vi drar på ferie til *Norge*, vårt fødeland? Der vet vi jo ikke hva det er i kjøttdeigen eller hvor gammel den ferske fiske er! Det skal vel ikke være slik?

Heldigvis så har vi også muligheten her til å få kjøpt halvfabrikata og frosne fiskepinner, eller hva det skulle være. Uten denne muligheten hadde det vært riktig ille. Jeg tror ikke kroppen har godt av alle de rene og ferske råvarene. Vi er jo ikke vokst opp med det.

Man kan også få kjøpt litt frukt og grønt, noen skinker og litt vin i butikkene på Kanariøyene.

5. Det offentlige helsevesenet

Folk blir jo skadet og syke her på øyene også. Der vi kommer fra er det et av de naturlige samtalepunktene, ut over været, å fortelle om hvor forferdelig helsesystemet er. Venting, feilbehandling og håpløse systemer. Her har vi ikke det problemet. Ikke ut fra mine erfaringer i hvert fall. Det er bare i den private enden at du kan finne banditter og lurendreiere, eller turisthelsefellene, som jeg kaller det.

Enda et samtaleemne som er borte, så det er også noe av det verste ved å bo på en Kanariøy for en som ikke har så lett for *small-talk*!

Dessuten så er behandlingen gratis her og medisinene du får på resept har en rabatt. For oss som er pensjonister så betaler

vi maksimalt 10% av medisinenes kostnad. Hva skal vi som liker å syte og klage gjøre da?

6. Prisene

Vi kan syntes at det er billig her på [Kanariøyene](#), men det er det da slettes ikke. Det spørs vel hvilket land pengene kommer fra som fyller lommeboken din, og slettes ikke hvis en setter det inn i kanarisk målestokk. Siden jeg er en gjerrig norsk pensjonist må jeg jo sympatisere med de som har normale inntekter her nede.

Et eksempel: Jeg for min del liker å måle ting i halvliter. Det har jeg gjort siden jeg hadde daglønn i forsvaret som menig soldat (kr 11,50). Hvis jeg nå forbrenner kalorier etter en fysisk utsklelse, er det også kjekt å vite hvor mange halvliter jeg kan ta for å holde tritt med det jeg har mistet, og helst holde inntaket under det forbrente.

I henhold til *Statistisk sentralbyrå* var den norske gjennomsnittlige månedslønn i 3. kvartal 2015 på 43.400 kroner. Sikkert høyere nå. Hvis vi sier at en mest vanlig inntekt her på [Gran Canaria Sør](#) er på 1000 Euro (sannsynligvis er den lavere) og halvliterprisen på 3,5 euro burde den i Norge kostet 151.90 norske kroner i forhold til inntektsnivået. (2,5 euro blir 108,50 nok) Da blir ølen ikke så billig lenger. Som pensjonist er det heller ikke så bra. En ordinær minstepensjonist her på [Gran Canaria](#) får i gjennomsnitt 355 euro i måneden ifølge *Canaria Journalen*.

Heldigvis så er det noen restauranter som selger øl til 1 og 1,5 Euro. Og i butikkene kan du få en boks til i underkant av 0,3 Euro.